

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

یونگه ولت

نویسنده: یورگ کرونا

فرستنده: نسترن نصرتی

۱۳ سپتمبر ۲۰۲۲

زیر بال و پر برادر بزرگتر

شورای جنگ در رامشتاین: واشنگتن ستراتیژی نظامی در دونباس را تعیین می کند و قراردادهای صنایع تسلیحاتی در مقیاس بزرگ را در دراز مدت تضمین می کند.

مشکلات لجستیکی

در جلسه گروه تماس دفاعی اوکراین در رامشتاین، لوید آستین، وزیر دفاع ایالات متحده، از کشورهای ناتو خواست که فوراً «پایه های صنعتی دفاعی» خود را گسترش دهند.

او دلایل زیادی برای این کار داشت. اوکراین تا حد زیادی توسط نیروهای مسلح غربی پشتیبانی تسلیحاتی و مالی می شود و شکاف ها در آنجا در حال افزایش است.

به عنوان مثال: مهمات کالیبر ۱۵۵ میلی متر، مانند مهمات مورد نیاز هویتزر ام-۷۷۷ که نیروهای مسلح اوکراین با آن مسلح شده اند.

به گفته واشنگتن، اکنون ۸۰۶۰۰۰ گلوله به کیف تحویل داده شده است.

پنتاگون فاش نمی کند که هنوز چه مقدار از این گلوله ها را در انبارهای خود ذخیره دارد. با این حال، یکی از نمایندگان دولت ایالات متحده در مصاحبه ای با وال استریت ژورنال در پایان ماه اگست اعتراف کرد که اگر ما مجبور شویم در جایی وارد نبرد شویم، در انبار هایمان آنقدر ها هم ذخیره باقی نمانده.

از آنجایی که کمبود ها در مقاطعی به ویژه در مورد نیروهای مسلح کشورهای ناتو در اروپا احساس می شود، دولت بایدن به دست و پا افتاده و آنها را تحت فشار قرار می دهد.

از یک سو به دنبال راه هایی برای گسترش هرچه سریعتر تولید مهمات برای نیروهای مسلح خود است. از سوی دیگر، کاتلین هیکس، معاون وزیر دفاع، یک کارگروه عالی رتبه را برای تسریع صادرات تسلیحات به کشورهای متحد تشکیل داده است - به ویژه به منظور تکمیل ذخایر آنها، تا آن جایی را که از طریق ارسال به اوکراین دچار کمبود شده اند را پر کنند.

با این وجود شرکت های تسلیحاتی ایالات متحده نگران از دست دادن قراردادهای صادراتی آینده خود هستند، چینی ها می توانند این حفره را پر کنند. برای مثال در شبه جزیره عربستان، اخیراً نشانه هایی از خرید تسلیحات چینی به جای امریکائی دیده می شود.

از منظر ایالات متحده، این نه تنها یک فاجعه اقتصادی بلکه یک فاجعه سیاسی است.

تسریع فرآیندهای صادرات نه تنها در جنگ قدرت علیه روسیه، بلکه علیه چین نیز مفید است.

اگر حرف های لوید آستین را باور کنیم، انتقال به مرحله جدیدی در تسلیح اوکراین توسط کشورهای ناتو قریب الوقوع است.

حداقل از حرف های وزیر دفاع امریکا در جدیدترین، پنجمین جلسه «گروه تماس دفاعی اوکراین» در روز پنجشنبه در پایگاه نیروی هوایی رامشتاین امریکا می توان این را فهمید.

آستین می خواهد که گروه تماس، که همیشه سعی کرده است نیاز فوری نیروهای مسلح اوکراین به سلاح - نیاز برای نبرد بعدی را برآورده کند - باید یک قدم هم از این فراتر برود.

گروه تماس باید شروع به حمایت از اوکراین از نظر فناوری تسلیحات در درازمدت کند - نه تنها برای جنگ، که ممکن است چند سال دیگر ادامه داشته باشد، بلکه برای زمان پس از آن نیز.

آستین توضیح داد که با نگاهی به گذشته، اولین گام مهم در اپریل تحویل هویتزرهای ام-۷۷۷ توسط ایالات متحده بود.

هویتزرها که اولین نمونه های آن در اپریل به اوکراین آورده شد، به کاهش سرعت حمله روسیه در دونباس کمک کرد.

آنها اولین سلاح های توپخانه ای در اوکراین بودند که استانداردهای ناتو را برآورده کردند - این یک گام مهم است.

تعداد ام-۷۷۷ هائی که واشنگتن در اختیار کیف قرار داده است به ۱۲۶ فروند رسیده است که رقم قابل توجهی است.

به گفته آستین، گام مهم بعدی این بود که گروه تماس، در اولین جلسه خود در رامشتاین در پایان ماه اپریل، عرضه

سیستماتیک تسلیحات سنگین به اوکراین را آغاز کرد - که در نهایت حمله فعلی اوکراین در جنوب این کشور را ممکن کرد.

آخرین اما نه کم اهمیت، راکت اندازهای متعدد «هایمارس» و «مارس» در آنجا مورد استفاده قرار می گیرند که از ماه

جولای از ذخایر امریکا و المان تحویل داده شده اند. اتفاقاً، ارتش اوکراین قبلاً به عنوان بخشی از یک بازی جنگی،

عملیات تهاجمی را با جزئیات با کارشناسان امریکائی تمرین کرده بود.

مقامات دولتی اخیراً به شبکه تلویزیونی سی ان ان آمریکا گفتند که در این فرآیند، خطاها شناسایی و تصحیح شدند. یک مثال: سی ان ان گزارش داد که جنرال های اوکراینی در ابتداء می خواستند تهاجم را گسترش دهند. با این حال، آنها در نهایت توسط ارتش ایالات متحده متقاعد شدند تا روی خرسون تمرکز کنند.

اکنون که تهاجم در جریان است، مقامات نظامی ایالات متحده طرح هائی را برای اوکراین به رهبری مارک میلی، رئیس ستاد مشترک ارتش، پیش برده اند.

چندین مقام پنتاگون به سی ان ان گفتند که این روند هنوز در مراحل اولیه است. آنها در حال کار بر روی تجزیه و تحلیل هستند که احتمالاً در یکی دو ماه آینده به همراه طرف اوکراینی شکل خواهد گرفت.

این دیگر فقط در مورد جنگ علیه روسیه نیست، اگرچه کاملاً فرض می شود که برای مدت طولانی، احتمالاً چند سال، ادامه خواهد داشت. اما آنها در حال حاضر پنج سال اول پس از پایان جنگ با روسیه را در ذهن دارند.

«آینده نیروهای مسلح اوکراین» چگونه است؟ کدام سلاح برای آنها مفید است؟

کارشناسان پنتاگون توضیح دادند که چنین سؤالاتی مهم هستند – هر چه باشد، سلاح هائی که اکنون در حال ارائه به اوکراینی ها هستند، پایه و اساس نیروهای مسلح آینده این کشور را می گذارند.

یک چیز واضح است: اوکراین به جای سلاح های قدیمی شوروی که در آغاز جنگ در اختیار داشت و بعداً هم توسط کشورهای مختلف اروپای شرقی و جنوب شرقی به آنها مسلح شد، در آینده سلاح هائی دریافت خواهد کرد که مطابق با استانداردهای ناتو باشد، به ویژه سلاح های ایالات متحده آمریکا.

این امر به شرکت های تسلیحاتی غربی و احتمالاً ایالات متحده امکان می دهد تولید خود را افزایش دهند: آستین در رامشتاین اعلام کرد: «ما برای گسترش پایگاه صنعتی دفاعی خود و پوشش نیازهای اوکراین در دراز مدت همکاری خواهیم کرد.»

میلیاردها دالری که واشنگتن برای تحویل تسلیحات به اوکراین فراهم می کند نه تنها در خدمت مبارزه با روسیه است، بلکه به تجارت آینده صنعت تسلیحات ایالات متحده نیز کمک می کند.

سی ان ان آنچه را که کارکنان پنتاگون به رسانه ها توضیح داده بودند اینگونه خلاصه کرد، سازندگان تسلیحات امریکائی و کشورهای متحد احتمالاً می توانند «قراردادهای تسلیحاتی بلندمدت و چندین ساله» را قبل از انتخابات ریاست جمهوری بعدی آمریکا با کیف امضاء کنند.

حداکثر تا آن زمان، نیاز اوکراین به نیروی هوائی جدید نیز مشکل ساز خواهد شد.

البته طبق اظهارات کارشناسان پنتاگون، برنامه های ایالات متحده تنها یک «تخمین» است. اما این تخمین هم نشان می دهند که چگونه ایالات متحده معتقد است که اوکراین باید در آینده «نظامی خود را توسعه دهد»

به خصوص محتمل نیست که کیف بتواند در چنین موضوعات گسترده ای اصلاً با واشنگتن مخالفت کند. به خصوص از آنجائی که احتمالاً تحویل تسلیحات باید به برنامه های آموزشی نظامی طولانی مدت توسط پرسنل نظامی ایالات متحده مرتبط است.

این واقعیت که جوزپ بورل، مسؤول سیاست خارجی اتحادیه اروپا از یک مأموریت آموزشی اتحادیه اروپا برای نیروهای مسلح اوکراین در پایان ماه اگست حمایت کرد نیز می تواند به عنوان نشانه ای در نظر گرفته شود، که کشورهای اتحادیه اروپا و صنعت تسلیحاتی آنها نباید نفوذ و سود در اوکراین پس از جنگ را به آمریکا بسپارند.